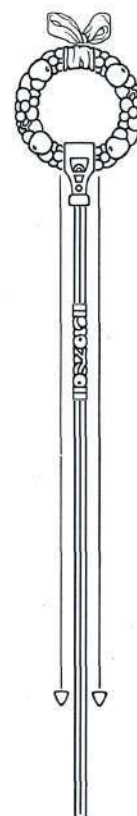
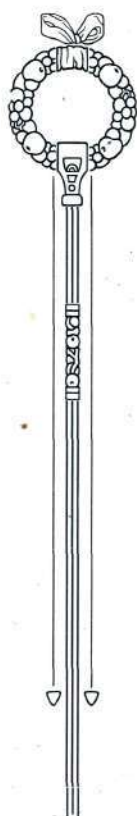

Gura, 1. decembra 1904.

Nikdar se ne vzpne sin zemlje do solnca, nikdar ne reši nadčlovek človeštva iz suženjskih spon. Dokler bo živel človek, bo trepetal. Snoval bo. Tajna moč mu bo vničevala načrte. Mar nisem hotel? Moč velikansko sem čutil v sebi. O stric Marijan, kot ti — sem orel strtih perot . . . Potrt hodim med marmornimi podrtinami Gure, krmim krokodile, se zavijam v volovsko kožo. Premišlujem. Dvigniti sem hotel svet, a sem berač, ki ne more in tudi noče kot berač domov. Berač sem in vendar tako bogat,

ostaja nekaj stalnega. Sicer ne bi vedeli, da se giblje čas, da se gibljemo mi. To stalno, vedno, mimo katerega rajajo in izginjajo svetovi, kaj je to?

Bog je to, mi odgovarja trepetaje duša med podrtinami stoletnega bogastva. Bog je to? Zakaj ga ne spoznam? Trudna je moja duša med tigri, krokodili in molčečimi fakirji. Željna luči. Razodeni, pokaži se mi bog Parsov, Indov, Izraelitov, Mohamedanov. Pokaži se mi bog vesoljstva. Da ne tavam več v temoti, da najdem misel veliko, svetlo. Vodi me, čudežni bog, vodi me domov k materi . . .

ANTON CHIATTONO

SPOMENIK CESARICE ELIZABETE

ker ne potrebujem ničesar. Izgubil sem zadnje zvesto srce. Predrzni Nino je končal, žrtev moje lahkomi-selnosti, mlado življenje. O mati, Martina! Ne vidite me več. Stanoval bom med tigri in krokodili, dokler ne padem kot plen zveri. Nezvesta banana, zakaj nisi hranila zaklada, kdo ga je vzel?

Gura, 31. decembra 1904.

Marmorne razvaline, mimo vas hite stoletja. Priča ste minljivosti. Kraljestva in rodovi, vse mine. Mine slava, premoženje, vse mine. V teku časov

Gura, 22. januarja 1905.

Ti se smehljaš, stari Sidi, moji želji po domu. Glej, mlad sem še, poln hotenja. Ti si kot zemlja, mimo tebe je šlo stoletje. Med podrtinami si podrtina. A spomina nimaš sveti, stari mož, spomina. Vprašam te po stricu in zakladu, a ti molčiš, govoriš le modre izreke o nevrednosti, minljivosti sveta. Sidi, prosim te, rotim, pomagaj mi odtod. Novo življenje polje po meni. On je, Sidi, da, On je. Delal sem zoper Njega, delati mi je zanj. Stotine mladeničev je zavedla moja beseda . . . Sidi, pri Vsemogočnem,